

Nr 68.

Av herr **von Stockenström**, om ökat anslag till bearbetning av material från riksskogstaxeringen.

Statsrådet och chefen för jordbruksdepartementet har i det nu föreliggande statsregleringsförslaget icke ansett sig kunna tillstyrka, att anslag till bestridande av utgifterna för bearbetning av materialet från riksskogstaxeringen upptages med högre belopp än för närmast föregående år, eller 63,000 kronor.

Såsom framgår av statsverkspropositionen har emellertid riksskogstaxeringsnämnden i skrivelse den 13 oktober 1926 bland annat för ifrågavarande ändamål hemställt om ett anslag att utgå under budgetåret 1927—1928 med 71,000 kronor. Till stöd härför har nämnden, efter att hava erinrat om, att någon egentlig kostnadsberäkning för bearbetningen av naturliga skäl hittills icke kunnat framläggas, anfört följande.

Hos nämnden vore nu anställd en personal av 10 manliga och 10 kvinnliga biträden. Till dessas avlöning, å vilken dyrtidstillägg ej utginge, beräknades för den tid, under vilken de ägnade sig åt bearbetningen, per år åtgå 45,450 kronor. Härvid hade räknats med en månatlig lön å för biträdande sekreteraren 725 kronor, för kontorsföreståndaren jämte tre vid fältarbetet anställda lagledare, som under vintermånaderna deltog i bearbetningen, 450 kronor och för övrig manlig personal 225 å 300 kronor samt för kvinnliga biträden omkring 200 kronor. Lades ovannämnda lönebelopp för nu anställd personal å 45,450 kronor till grund för en beräkning av det årligen erforderliga anslaget till bearbetningen, erhöles kalkylen följande utseende:

	Kronor.
Arvode till verkställande ledamoten	15,000
Arvoden till nämndens övriga ledamöter	1,500
Löner till personalen	45,450
Diverse ackordsarbeten	2,100
Inventarier	100
Blanketter, papper och kartonger	900
Skrivmaterial	600
Värme, lyse och städning	1,200
Telefon, porto m. m.	875
Oförutsedda utgifter	275
Publiceringskostnader	3,000

Summa kronor 71,000

Då bearbetningen torde böra om möjligt bedrivas så snabbt, att resultaten och redogörelserna för desamma kunde föreligga inom ett å ett och ett halvt år efter de sista fältarbetenas avslutande och ett dylikt snabbt bedrivande av arbetet nödvändigtvis förutsatte ett bibehållande av den nuvarande personalen, funne sig nämnden nödsakad att med stöd av ovan angivna kostnadsberäkningar för följande år begära, att det årliga anslaget till bearbetningen ökades med 8,000 till 71,000 kronor. Nämnden förutsatte därvid, att hyra för nämndens lokal i fortsättningen, liksom hittills, finge utgå från särskilt anslag.

Någon annan motivering för ett frångående av detta nämndens förslag än den, som möjligen kan anses ligga i åberopandet av den summa, som tidigare utgått i årligt anslag, har ej i statsverkspropositionen anförts.

Sistnämnda anslagssumma grundar sig på följande kostnadsplan.

	Kronor.
Arvode till verkställande ledamoten	15,000
Arvode till nämndens övriga ledamöter	1,500
Löner till personalen	39,300
Expenser	2,200
Värme, lyse, städning	1,500
Oförutsedda utgifter	500
Publiceringskostnader	3,000

Summa kronor 63,000

Som framgår av en jämförelse mellan denna kostnadsplan och nämndens statsförslag för budgetåret 1927—1928 består skillnaden huvudsakligen däri, att i den sistnämnda ersättningen till personalen upptagits till sammanlagt 47,550 kronor eller till 8,250 kronor mer än i den ursprungliga planen. Nämnden har nämligen ansett, att dess personal, i likhet med övriga statsanställda, bör efter en längre tids tjänstgöring komma i åtnjutande av en mindre löneförhöjning, detta desto mer som arvoden från början satts synnerligen lågt. Sålunda har begynnelselönen för den manliga personalen, bortsett från biträdande sekreteraren, för vilken ändring icke ifrågasatts, varierat från lägst 150 kronor till högst 300 kronor och för den kvinnliga från lägst 125 kronor till högst 200 kronor per månad.

Dessa löner, å vilka dyrtidstillägg ej utgått, har nämnden ej kunnat undgå att redan successivt öka i vissa fall. De till den vid bearbetningen sysselsatta personalen utgående arvoden utgöra därför nu för manlig personal lägst 225 och högst 300 kronor samt för kvinnlig lägst 165 och högst 200 kronor per månad. Nämnda maximibelopp äro de högsta, vartill nämnden haft befogenhet att öka utgående månadslöner. Den del av kontorspersonalens arvoden, som belastar bearbetningsanslaget, utgör nu sammanlagt omkring 42,500 kronor per år eller c: a 3,200 kronor mer än det belopp, som ligger till grund för utgående anslag.

I kostnadsplanen för budgetåret 1927—1928 har riksskogstaxeringsnämnden, såsom ovan angivits, räknat med en genomsnittlig månadslön å 200 kronor för kvinnliga biträden samt med 450 kronor per månad för kontorsföreståndaren jämte tre vid fältarbetet anställda lagledare, vilka under vintermånaderna deltaga i bearbetningen. Nämnden, som funnit de för innevarande budgetår disponibla medlen tillräckliga för att medgiva viss löneökning för kontorsföreståndaren och de tre lagledarna, har även ingått till Kungl. Maj: t med anhållan, att redan innevarande budgetår efter prövning i varje särskilt fall få höja nämnda personers arvoden till högst 450 kronor per månad, å vilket belopp dyrtidstilllägg alltjämt ej skulle beräknas. Som motiv härför anföres, att det för bearbetningen fastställda maximiarvodet å 300 kronor per månad måste anses för lågt i förhållande till det kvalificerade arbete, som nämnda personer, vilka samtliga utexaminerats från skogshögskolan, ha att utföra inom nämnden. Detta torde kunna anses väl jämförbart med det arbete, som exempelvis utföres av domänstyrelsens extra tjänstemän, vilka förordnats att tillsvidare under viss tid tjänstgöra som notarier. Till sistnämnda tjänstemän utgår en lön, som exklusive dyrtidstilllägg utgör per månad under de två första tjänstgöringsåren kronor 362:50 och under de därpå följande två åren 383 kronor samt efter 4 års tjänstgöring 411 kronor. Inklusive dyrtidstilllägg ha motsvarande arvoden under 1926 i genomsnitt utgjort minst resp. 427:25, 451:94 och 484:98 kronor. Nämnden har vidare anfört, att dess arbeten den 1 november 1926 pågått jämt två år och att ovannämnda fyra personer ha från arbetenas början oavbrutet varit i nämndens tjänst samt därunder förvärvat en för nämndens arbeten synnerligen betydelsefull färdighet.

Under den tid fältarbetet pågått, har vidare lönen för ifrågavarande lagledare utgjort 450 kronor och har kontorsföreståndaren beretts motsvarande löneökning genom förordnande under samma tid som biträdande sekreterare, varför den ifrågasatta löneökningen under den övriga delen av året endast skulle medföra, att dessa personer erhöle samma månadsavlöning året runt. Härtill är att märka, att till dessa personer ej utgår något som helst traktamente och att lagledarna endast erhålla en obetydlig ersättning för resa vid fältarbetets påbörjande och avslutande.

Statskontoret har den 15 december 1926 till Kungl. Maj: t avgivit utlåtande rörande nämndens sistberörda framställning och därvid anfört, att, därest, såsom nämnden för sin del ansett, de av riksskogstaxeringsnämndens personal, vilka blivit utexaminerade från skogshögskolan, utföra arbete jämförbart med det, som utföres av hos domänstyrelsen anställda icke ordinarie tjänstemän, vilka förordnats att tillsvidare under viss tid tjänstgöra som notarier, statskontoret intet hade att erinra mot att nämnden bemyndigades att efter 1927 års ingång och efter prövning i varje särskilt fall höja ifrågavarande personals arvoden till högst 450 kronor för månad.

Som skäl för ett höjande av kontorsföreståndarens och lagledarnas löner skulle jag vidare vilja framhålla, att, även om arbetsprestationen och arbetets

kvalitet är beroende på det intresse och den samvetsgrannhet hela personalen nedlägger i sitt arbete, arbetet dock först och främst blir beroende av den skicklighet och det intresse, som de personer, vilka intaga ledande ställning hos nämnden, visa vid fullgörandet av sina åligganden.

Undertecknad finner med hänsyn till vad ovan anförts och till riksskogstaxeringens stora betydelse nämndens hemställan om ett anslag för budgetåret 1927—1928 å 71,000 kronor till bearbetning av material från riksskogstaxeringen väl grundad. Då det vidare vore önskligt, att den arbetstakt, med vilken nämnden hittills bedrivit såväl fältarbetet som byråarbetet, även i fortsättningen kunde bibehållas och ett villkor härför torde vara, att nämnden beredes större utsikter, än det av Kungl. Maj:t föreslagna anslaget tillförsäkrar densamma, att få behålla hela den nuvarande med taxeringsarbetet synnerligen förtrogna personalen, vill jag hemställa,

att riksdagen ville för bearbetning av material från riksskogstaxeringen för budgetåret 1927—1928 anvisa utöver det i statsverkspropositionen föreslagna anslaget å 63,000 kronor ett belopp av 8,000 kronor eller tillhoppa för ändamålet ifråga ett extra reservationsanslag av kronor 71,000.

Stockholm den 19 januari 1927.

B. v. Stockenström.
